

Шуменска ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕНОСТЪ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ
Редакция и администрация
Пл. „Царь Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

СРЪДА И СЖБОТА

ОБЯВЛЕНИЯ:

ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. КВ. СМ.

Участие въ държавнитъ работи

Предъ изборния день сме, когато и най-скромния гражда-
нинъ ще вземе участие въ управлението на цѣлата страна.
Необходими сж човѣци за тоя рѣдъкъ день, които сж способни
да взематъ решения по мотиви различни отъ личнитъ интереси
и да не бждатъ въртележки, отъ които не може да се чака
друго, освенъ обществени бедствия и ссипни. Държавнитъ
работи трѣбва да се вършатъ съ умение, тактъ и разумъ
а не съ инатъ и безразличие. Народниятъ представителъ, кого-
то ще изберемъ, трѣбва да бжде способенъ да вземе участие
въ ръководството на страната и да бжде истински сътрудникъ
на управлението, а не само роднина, приятелъ, покровителъ.
Велика длъжностъ е гласуването, а не само едно право.

Страдахме много затуй, че не сме се бояли отъ злото
на глупостта и не сме разбирали благото на мъдростта.

Да бждемъ разумни!

М. Пенковъ

ПАТРОННИЯТЪ ПРАЗДНИКЪ на Девическата гимназия

На 18 декемврий, т. год., 20½ часа, въ чит. „Арх. Ми-
хаилъ“, по случай патронния празникъ на девическата ги-
мназия „Нанчо Поповичъ“, се състоя литературно-музикална
вечеръ. Програмата, разнообразна и интересна, се изпълни из-
пълнителъ отъ хорътъ при гимназията управляванъ отъ учителката
Каравасилева и отдѣлни ученички, а именно: Д. Дейнова—на
пиано, Т. Ангелова—изпѣ ария изъ операта „Орфей“ съпрово-
жда на пиано Йорд. Дѣлева, три о изъ балета Копелия—Ж.
Георгиева, пѣние Йорд. Байчева—цигулка и Д. Дейнова—пиано,
З. Чавдарова—цигулка, съпровождать Лили Байнова.

На краятъ се представи седѣнка—битова картина съ
народни игри.

Директорътъ на гимназията, г-нъ В. Хлѣбаровъ, инесе
много съдържателна речъ. Той говори изобщо за просвѣтното
дѣло, за девическата гимназия въ града ни, като истинска
лаборатория за учителски кадъръ и за голѣмия благодетелъ
Н. Поповичъ, на името на когото е наречена гимназията.
Публиката изрази задоволството си отъ хубавата речъ съ
топлота,

Битоата картина, която се изнесе артистично, произведе
особено задоволството.

На вечеринката присѣтствува кмета на града, г-нъ Хр
Тоневъ, а така сжщо и други официални лица и видни
граждани.

Не е реклама, но е фактъ

ФАБРИКАТА ЗА КОНСЕРВИ

„Народна храна“

на БРАТЯ ЯКО И НИСИМЪ БАХСИЕВИ

Е СНАБДИЛА И ТАЯ ГОДИНА ВСИЧКИ КОЛО-
НИАЛНИ МАГАЗИНИ СЪ СВОИТЪ ВКУСНИ,
ЧИСТО ИЗРАБОТЕНИ И ДОБРОКАЧЕСТВЕННИ
КОНСЕРВИ, ЗАЩОТО ФАБРИКАТА Е ВЛОЖИЛА
ТАЯ ГОДИНА ОЩЕ ПО ВЕЧЕ АМБИЦИЯТА ДА
ЗАДОВОЛИ И НАЙ-ИЗТЪНЧЕНИЯ ВКУСЪ НА
СВОИТЪ КЛИЕНТИ.

ТЪРСЕТЕ ПО ВСИЧКИ КОЛОНИАЛНИ
МАГАЗИНИ КОНСЕРВА

„Народна храна“

Какво става по свѣта

Чембърлейнъ на фронта

Английскиятъ пръвъ министъръ посети западния фронтъ
и главната квартира на английскитъ войски.

Кървави стѣпновения въ Югославия

Крайнитъ елементи предизвикватъ инциденти. Най-се-
риозенъ е билъ въ Сплитъ. Тукъ тѣлпата е хвърляла камъни
и е стреляла срещу полицията. Имало полицаи ранени. По-
лицията, сжщо стреляла, Имало и убити. Правителството взема
мѣрки—приета е наредба за обществената безопасностъ и
реда въ държавата.

Симпатии не, а ефикасна помощъ

Министъръ председателя на Финландия заявява на свѣта,
че страната му имала нужда отъ ефикасна помощъ, а не отъ
симпатии. Особено страната се е нуждала отъ преговори за
миръ, за каквито Финландия е била винаги готова.

Край на кръстосвачътъ Адмиралъ фонъ Шпее

По заповѣдъ на Хитлеръ, германскиятъ броненосецъ биде
потопенъ въ водитъ край Монтвидео.

Германцитъ обясняватъ това потопяване съ обстоятелство-
то, че на борда на параходъ имало усѣвършенствувани уреди,
които трѣбвало да останатъ тайна за неприятелитъ.

Голѣмо въздушно сражение

Германскитъ брѣгове на Северното море се нападнаха
отъ 40 английски самолети. Сжщото число нѣмски самолети
сж влѣзли въ боя. Много жертви сж дадени и отъ дветъ
страни, но точния имъ размѣръ още не се знае. Спорятъ и
дветъ страни.

Русия прави маневри

Въ Черно море червената флота прави манври, а въ
Финландия се атакува линията „Манерхаимъ“.

ДАЛИЛА

Шуменъ

ЗАЩО всички дами
и госпожици
предпочитатъ
брѣсно-фризьорския
салонъ „ДАЛИЛА“

Защото държи рекордъ съ
електрическо кѣдрене, съ усѣ-
вършенствувани апарати, съ спе-
циални европейски масла,—га-
рантирана трайностъ, безъ па-
ряне и изгаряне на главитъ и
коситъ, завити краища на букли
до израсване на косата. Защото
работи фризури по нови журна-
ли съ електромаша и водна он-
долация.

Въ козметическия отдѣлъ се
поставятъ специални биологични
маски, които 50% подмладяватъ.
Боядисване съ безвредни бои
на коситъ и мустацитъ съ 48
естествени цвѣтове и 4 различ-
ни марки.

Въ мъжкия отдѣлъ, те-
чаща вода, еденични кърпи ле-
ко бръснене на зжболѣкарски
столове.

съ почитъ и уважение къмъ всички:

ПЕНЧО АРНАУДОВЪ

СРЕЩУ 7 П. ПОЛКЪ—ШУМЕНЪ.

платете си
абонамента

Подъ нашия погледъ

Миръ съ себе си

Да се съизповѣдаме, може би, ще си
помислятъ пѣкои.

Тия набожни хора се страху-
ватъ отъ Бога и иматъ право да се
страхуватъ, защото, въ сжщностъ, тѣх-
ниятъ богъ е дявола. Човѣкъ трѣбва
да иска доброто, просто защото то е
добро и да отбѣгва злото, защото то е
зло. Всѣка друга причина би нарушила
пълнотата на свѣстѣта и би попрѣчила
на душата да достигне нѣкога до миръ.

Най-неподку-
нимъ ръководителъ е свѣстѣта чиста
отъ всѣкаквъ страхъ и отъ всѣко
желание.

Всѣко човѣшкото сжщество, което
свѣстѣта му може да го накара да
стане преспокойно и равнодушно зло-

деецъ, е вече въ душата си цѣлъ зло-

деецъ и за него не сжществуватъ миръ.

Всички носимъ единъ върховенъ
сждникъ на мира или войната — на-
шата свѣстъ. Човѣкъ едно благо най-
много трѣбва да желае—мъдростта и
отъ едно зло да се бон — глупостта.
Мъдростта иска, цѣто желанията ни-
лога да не прекрѣчва трагичната на
нуждата; ти осажда страха като пол-
лостъ и счита разкаянието като глупава
суетливостъ или като упорито настоя-
ване да се придържаме въ заблуде-
нието, което фатално бѣга отъ насъ.

Бива ли, да се ядосваме, че не сме
постигнали като мжжъ, когато сме били
онце дете? Защо да плача, когато виж-
дамъ да умира онова, което е смъртно,
че изгубвамъ онова, което съмъ риску-
валъ, че страдамъ, когато съмъ си
причинилъ болка...

Когато човѣкъ е постигналъ зло-
трѣбва да постигне по-добро; когато
човѣкъ е изгубилъ известно благо
трѣбва да се потруди да спечели дру-
го; когато сме си предизвикали нѣкак-
во страдание, трѣбва безпопотно да го
търпиме и никога не трѣбва да съжа-
ляваме за нищо: онова що е направено
е направено, онова що сме изгубили
сме имали шастнето да го притежаваме.

На ония, които обичатъ войната, не
трѣбва да се проповѣдва миръ. Стра-
ститъ сж буритъ на душата и като
морскитъ гжски тѣ внятъ глѣзката си
върху вълнитъ и пѣятъ въ време на
буря, но оставятъ горчиви разочарова-
ния и тогава сѣрдцето, толкова повече
се нуждае отъ миръ, колкото повече е
било развълнувано.

Три страшни страсти смущаватъ
мира на хората: страха, желанието и
сжжляването. Страхътъ поражда под-
лостта, желанието — алчността а
скръбта — отчаянието. За да бждемъ
въ миръ съ другитъ, по-напредъ трѣб-
ва да сме въ миръ съ себе си.

Fiat Lux

ПЕЧАТНИЦА

„З О Р А“

ШУМЕНЪ

Четете вестникъ

„Шуменска поща“

Предизборно събрание

На 19 т. м. вечерта, въ с.
Дивдѣдово се е състояло неза-
помнено по своята численостъ и
ентусиазмъ събрание. Говорилъ
е сочения отъ правителството
кандидатъ за народъ представи-
тель г-нъ Маринъ Ив. Тютюн-
джиевъ. Участие въ това рѣдко
събрание е взелъ и министъръ
Багряновъ. Тамъ е билъ и ми-
нистъръ Димитъръ Василевъ.

Искренитъ правдиви и пропи-
ти съ скромностъ слова сж на-
правили извънредно, силно, вне-
чатление и сж предизвикали
буря отъ ръкоплѣскане.

Салонътъ, въ който е станало
събранието, не е можалъ да
побере дори и четвъртината отъ
струпалия се народъ.

Не е било мжчно да се до-
лови, че дивдѣдовчани сж за
днешната нова и обновена
власть, която омиротвори стра-
ната, като премахна съсловно-
стѣта, класовитъ борби и умра-
за и въдвори обществената со-
лидарностъ. Възраждащата се
България съ бързъ темпъ върви
къмъ задоволяване на изисква-
нията на новото време и да до-
несе все повече и повече благо-
денствие за цѣлия народъ и
миръ съ всички народи.

Литературна страница

№ 12

Отвори прозореца

на П. ПЕНЕВЪ

Отвори прозореца и слушай
тжжния и сив, прогнй капчун,
с'дрезгав глас скръбта си какъ нарежда
като старъ, разплаканъ гждуларъ...

Сякаш, че обитиѣт оплаква,
що паднаха в'нощта равнина...
Ти има забрави тѣзъ размирни
луди, непокорни времена?..

Катъ чакали бѣха развилиѣли
бунтове по бѣлитъ села.
Гжста и студена, сива мрежа
бѣ заплела злобната мжгла.

Старитъ селяци порицаха
Бога съ страхъ, едвамъ съ
— Лоша ли орисница
тѣй ни, Боже, лошо

А земята трепна ужасена
и изхѣла... рукнаха сѣла.
— Може, ехъ... прахътъ въ
новъ животъ по сѣинъ да роди

Отвори прозореца и слушай
тжжния и сив, прогнй
какъ скръбта си отъ сѣрде
като старъ, разплаканъ гждуларъ...

НИК. ИВАНОВ

Война, творци и отражения

Войната е велико събитие въ живота на народитѣ и единъ актъ, който налага една вътрешна спойка и изисква върховно напрежение въ духовнитѣ сили.

Тя е една стихия, която повлиява създаването съ толкова трудъ духовно богатство, ценности и културни придобивки, разклаща, даже унищожава всичко съ единъ замахъ. Но същевременно съ това тя прояснява литературния хоризонтъ, които въ момента е наситенъ съ барутъ и огънь. Не щѣхъ да пиша на тази тема, ако не преживяваме трѣпки отъ нова война. Тя руши старото, за да може върху него да се строятъ нови нѣща, нови свѣтогледи за ново обществено устройство и най-после издигатъ се нови хора, годни за нови възприемания, да творятъ нови ценности, които може би не ще бждатъ съ временна литературна стойностъ, а ще сочатъ свѣтло бждеще на човѣка. При такова положение, което изисква силна воля и трезва мисль, естествено условията за пресъздаване се менятъ, а сжщо така вътрешното съдържание и смисль добиватъ значително друга форма. Положението на война изостря нервитѣ, чувства, страститѣ се силно повишаватъ, които наедно съ добродетелитѣ на народната душа добиватъ една интензивностъ, която намира силно отражение въ литературнитѣ творби. Нѣма защо да се впускаме въ подълги разсѣждения, а се съгласимъ на това; че и днешната война, която заангажира великитѣ народи ще е истински изворъ за ново творчество, достатъчно е да споменемъ за Ремаркъ, който съумя да пресъздаде една велика епопея отъ живота на човѣчеството. Днесъ разбира се ние не бихме правили никакви догатки относно развитието и насоката на литературата защото тѣ иматъ цената само на такива, а искаме да повдигнемъ известни размишления въ читателя. Въ днешната война, безсъмнение се преживяватъ отъ народитѣ чувство на страхъ, гордостъ и саможертва, създаватъ се дѣла

възбуждащи радости и възторзи, а пъкъ други мрачни крушения. Събитията се редятъ бързо, всичко е забъркано, което не дава чрезъ спокойна анализа и дълбоко проникновение да се преведе въ редъ и истинска форма отдѣлнитѣ преживявания. Днешнитѣ събития се отразяватъ въ съвременната литература, но не така въ изискана художественостъ и дълбочина, а си оставатъ и ни привличатъ съ своята динамика.

Самиятъ творецъ не остава незапаметенъ и той наедно съ другитѣ преживява радоститѣ скръбитѣ на едва може би развихрилата се буря или пъкъ затихващото море. Творчеството въ тѣквѣвъ моментъ не може да бжде дълбоко, нѣма я тая възможностъ да се вникне въ събитията и да се вплотятъ въ красиви образи и форми изживенитѣ настроения, а само се създава творчество съ повърхностенъ характеръ. Днесъ всѣки се увлича отъ шеметно развиващитѣ се събития и мѣчно си дава смѣтка за преживяното обикновения човѣкъ. Но така не се посрѣща това отъ призванитѣ да творчествуватъ, тѣ одухотворяватъ събитията, като ги обличатъ въ красиви форми и поетични изрази, които елементи сж трайни и иматъ значение не само за момента а и при други случаи; като удовлетворяватъ и похвѣлни епохи. Изобщо войната за момента упражнява влияние като съвършено изменя условията за по-нататъшното и развитие като съ това не забравятъ нѣкой да се проявятъ и да ни натрапятъ сюжетъ съ временна цена.

Да давамъ доводи по този въпросъ не смѣтамъ за нужно, защото всѣки единъ интелигентъ би ги намѣрилъ, стига той да се интересува отъ това.

Войната колкото и страшна да е на пръвъ погледъ, за всѣки случай, тя е която изменя възгледитѣ, а отъ тамъ и пристѣпътъ къмъ новото, до като се установи новъ животъ съ нови разбираня и мирогледъ опражненето което придобива литературата въ днешнитѣ

Родино

на ИЛЧО И.

Обичамъ азъ синята девствена вечеръ,
окжпана въ топълъ ябълковъ здрачъ,
обичамъ да слушамъ, какъ нейде далече
замира до болка коларския гласъ!

Какъ трѣпнатъ и гаснатъ широкитѣ степи
и бавно съсъ мжка дотлѣва прѣстѣта,
а горе въ небето се люшка и свѣти
наляната степна луна.

Та туй е то моята родина—
родино на тихи и бурни села,
не вървамъ азъ нѣга въ кръвта ми да
стихне бунтовната пѣсенъ на твоите чеда!

И въ залѣза даже, надъ друма разплисканъ
въвъ огнени брили, азъ виждамъ за мигъ
тамъ нѣкакъвъ день безумно-избистренъ
и нѣкакъвъ празникъ безстрашно-великъ

Н. Д. ПОПОВЪ.

Блѣнъ

Угасна слънцето. И низко
припада безшумно и бавно нощта!
Какъ всичко далечно за мене е близко
О, какъ съмъ разнѣженъ и чуждъ на
скръбта

И виждамъ, и виждамъ поле неизбродни,
съ ухани градини и бистри води,
и хората нови, открити, свободни,
и съ пѣсенъ победна въ искрящи очи.

И всички сърдечно съ усмивка дарявамъ,
на всички подавамъ азъ братска ржка,
сърдцето ми радостъ трептяща огрѣва,
лелѣме нѣжно, гальовна вълна.

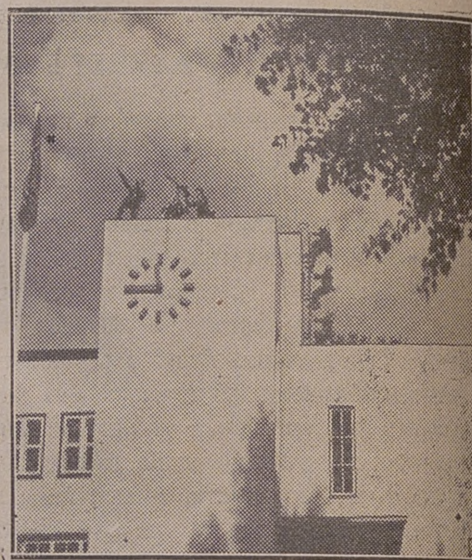
ХРИСТО БОЯДЖИЕВЪ.

времена, отъ тревогата, смущенията и противоречията на духа, се характеризиратъ: че липсва поетическо вглѣбяване на човѣшкия животъ, сериозно мотивировка и духътъ на времето не се проявява. Обикновено за това пъкъ се иска спокойна мисль и добра преценка което тѣкмо липсва за сега.

Най-после новото време ще наложи нови сюжети на творчествата а отъ тукъ и новъ пжтъ на обновление.

Литературата, като обществена сила не ще остане чужда на новата повеля, защото тя винаги е била съпжтница въ живота на народитѣ и изразява тѣхнитѣ разбираня, борби, движения и стремежи.

НИКОЛА ИОРДАНОВЪ

Тревога.

Изъ „Морски летъ“

На нашата снимка е дадена една оригинална Египетска гимна съ която ственикъ БЕНГЪ БЕРГЪ е проникналъ до най горното течение на река

Снимката е взета отъ новия филмъ на „ТОБИСЪ—ДЕТЕТО“ „КОПНЕЖЪ КЪМЪ АФРИКА“.

МАГДАЛИНА ФИЛИПОВА

ЕДИНЪ КРАЙ (РАЗКАЗЪ)

Нощъ припада надъ голѣма градъ. Снѣжинки прехвъркватъ изъ въздуха. Около грѣйналитѣ електрически слѣнца тѣ изглеждатъ малки бисерчета. На тѣлпи отминаватъ хората. Всѣки, погълнатъ отъ грижи и мисли, бърза за дома си. Млади хора, весели, засмѣни, бодро вървятъ по насипания снѣгъ, който хрущи подъ краката имъ. Тукъ малко хлапе, кривнало каскетъ, пѣхнало ржце въ джобовѣтъ на скжсано палто, зяпа по витринитѣ, мушка се между тѣлпата и благоговѣйно се допира до дами, облѣчени въ голѣми, нарфюмирани кожени палта. акъ иска малкото момченце да е допре до дамата и да погали съ ржка меката кожа на палтото й! Но група млади господа го застигатъ и избутватъ въ мнозинството. Нѣкъде се чува пресипналъ гласъ на вестникарче. Тамъ пъкъ, малко натруфено като кукличка момиченце разпилява книга съ бонбони. Изъ тѣлпата бързо изкачатъ де-

ца гаврошчета, протѣгатъ ржце, прибиратъ разпилѣното и пакъ изчезватъ. Малката кукличка се смѣе отъ сърдце и бѣга да застигне родителитѣ си. Тукъ улици и повѣхнали погледи, тамъ веселъ, сърдеченъ смѣхъ. Колко разнообразенъ е тоя свѣтъ! Каква чудна мозайка е той!...

На стѣпалото на голѣмъ магазинъ е седнало малко момченце. Върху него е спрѣлъ погледъ младъ господинъ. Лѣкарътъ изпитателно разглежда. Бледо лице, влажни очи, дълги клепки, горната устна малко подута. Той се навежда още по-низко, и се усмихна пресилено:

— Вземи. Азъ изтървахъ тия пари, но понеже се търкулнаха до тебъ, вземи ги. Малкиятъ гледа предъ себе си плахо, недовѣрчиво. Но като вижда, че протегнатата ржка не се мръдва, най-после несигурно поема монетата. Лѣкарътъ забърза съ чанта въ ржка и чува задъ гърба си острата кашлица на

детето. При тоя звукъ той смръща вежди, но пакъ продължава пжтя си. Детето следи съ погледъ минаващитѣ. Членовѣтъ му сж схванати, студено му е, главата му тежи. На гърдитѣ му сякашъ има тежка плоча. Презъ голѣмата освѣтена витрина Божурко може да гледа въ дюкяна. Тамъ е много красиво. И вънъ е добре, стига само да е свѣтло и да не му е толкова студено. А колко мрази той тѣхната малка и кална уличка. Тамъ е толкова тъмно и страшно. Божирко ужасно много мрази студа, снѣга и тъмнината. Кѣсно, когато стариятъ циганинъ излѣзе съ цигулката си отъ съседната пивница той се хваща за единия край на палтото му и заедно отиватъ въ колибата, на края на града. Малкиятъ потреперва. Задушва го, предъ очитѣ му се сплитатъ огнени пламъци.

Погледътъ му се премрежва, усмихва се нѣкакъ горчиво. Презъ премреженитѣ клепки вижда какъ вали снѣгътъ. Снѣгъ! Първиятъ снѣгъ! Малкото уличнo момче се сѣлва отведнѣжъ, заплаква. Видътъ на снѣга го плаши. Той мрази тоя

снѣгъ, да мрази го! Сетне дига глава, разтвара уста. Устнитѣ му горятъ, чувствува такава жажда и ето, малкитѣ снѣжинки влизатъ въ разтворената уста, стопяватъ се. Нѣкаква трѣпна умора се разлива по тѣлото на детето, То клюмва глава, усмихва се и въ мисълта му започватъ да се редятъ картини.

Далечъ, далечъ. Снѣгъ ли е, истина ли, той не може да проумѣе. Снѣгъ, много снѣгъ. Тѣ пжтуватъ, все пжтуватъ. Циганчетата се гушатъ подъ чергилата. Само той плаче. Защото му е студено. Той е пакъ при стария циганинъ. Него и сега най-много обича. Циганинътъ мл правѣше върбови свирки, галѣше го, купуваше му нѣкога гевречета. Когато пжтувахъ и загледа въ тѣжко въ далечината папитваше: „Де отиваме?“ — стариятъ вдигаеше камшикъ, посочваше напредъ и казваше: „Хе-хе-хе,—тамъ! Ще идемъ въ голѣмия градъ. Тамъ ще те вземе единъ голѣмъ човѣкъ, ще те облѣче като градскитѣ момчета. Божурко го запитваше: „Ти ще дойдешъ ли съ менъ? Кой ще ме пазитъ отъ циганчетата?“

Стариятъ казваше идвамъ да те виждамъ наше момче. Но тамъ има лоши циганчета. Йдоха въ града, но момче си остана въ колибата, деня то ходѣше съ циганинъ, вечеръ го излѣзе отъ пивницата, стѣпалата на голѣмия

Малкиятъ все по-униса. Снѣгъ се трѣпна му. Тѣлпата орѣждава, се прибиратъ по домовете по улицитѣ. Кѣсно сжщиятъ лѣкаръ. Той сѣ като вижда пакъ тамъ сива, свита фигура. Не се, заговорва. Детето обажда. Лѣкарътъ протѣулава го. Малката устна избѣлва нѣколко разбрани думи. Сетне прави една кисела минца. Следъ нѣколко краката на изправените се катурва една сива. На бледото детско застинала блаженна

А въ нощта се трѣпна много много снѣгъ...

Втората П. В. Х. Демонстрация въ гр. Шуменъ

На 1 т. м. се направи втора демонстрация за обявяване града въ въздушна опасност. Точно въ 6:30 часа се подаде установения сигнал, по който електрическото осветление бѣше изгасено централно, нѣщо което при една действителна обстановка нѣма да стане, а централно ще се изгаси само уличното осветление. Домашното осветление следователно, ще се изгасва задължително отъ всѣки стопанинъ. Но за да свикнатъ гражданитѣ съ обстоятелството, че при подаване на сигнала за въздушна опасност, цѣлия градъ до последната колиба, ще трѣбва да потъне въ мракъ, се прави това централно загасване, което да напомни, че никаква свѣтлина никъде не трѣбва да има.

Въпреки, че следъ първия опитъ, чрезъ мѣстната преса се изтъкнаха станалитѣ и допустителни грѣшки, като се направи и предупреждение къмъ гражданитѣ, да се проникнатъ отъ необходимостта точно да изпълняватъ инструкцията, съ съжаление трѣбва да отбележимъ, че и при втората демонстрация се повтори много отъ грѣшкитѣ при първата, а именно:

1) Когато сигнала се подаде и свѣтлината централно се изгаси, следъ нѣколко минути, на много мѣста изъ града свѣтлинахъ свѣтлени отъ газови лампи, свещи и др. Когато такава е картината при изгасено електричество отъ централата, можемъ да си представимъ каква ще бѣде тя, ако изгасването на домоветѣ се предостави на добрата воля и съзнание на гражданитѣ.

2) При подаване на сигнала, улицитѣ трѣбваше да запустеятъ и се обезлюдятъ. И тукъ ялюбителството надви надъ дисциплината. На много мѣста сваренитѣ на улицата граждани, си останаха невзмутими на нея и до края на демонстрацията.

3) Знайно е и инструкцията ясно подчертава, че при опасност отъ въздуха, всички врати и прозорци на жилищата се затварятъ, пердетата се спущатъ и изобщо взематъ се мѣрки щото вътрешността на жилището да бѣде изолирана отъ съприкосновение съ външния въздухъ. При демонстрацията обаче се наблюдаваше точно обратното. На много жилища прозорцитѣ отворени и стопанитѣ се надвесили на тѣхъ, а не липсваха случаи и на излѣзли граждани на самитѣ балкони да наблюдаватъ.

4) Въ махлитѣ въ които нѣма електрическо осветление и (турската махала) домоветѣ се осветляватъ съ газови лампи, презъ всичкото времетраене на демонстрацията, свѣтлината остана въ жилищата имъ безъ да бѣде изгасена.

Отъ гореизложенитѣ констатации явствува, че на този толкова и отъ сѣдбоносно значене въпросъ, се поглежда много слабо отъ страна на гражданството. Макаръ, че се изнесоха доста сказки изъ кварталитѣ и се разпръсна инструкцията за въ случай на П. В. Х. опасностъ съ което се целеше да се просвѣти всѣки гражданинъ въ тази опасностъ и да се научи какво трѣбва да прави въ такива случаи.

Нека добре да се запомни, че не е достатъчно да се знае какво трѣбва да правимъ, а да добиемъ навикъ да го правимъ въ тѣзи демонстрации точно това целятъ, да ни привикнатъ къмъ онова, което ще правимъ въ случай на П. В. Х. опасностъ.

Също нека не се забравя, голѣмото значение на дисциплина тѣй необходима за П. В. Х. борва, и че най-голѣмо зло е паниката, която е резултатъ на липса на дисциплина. Дисциплина ще има когато има съзнание и се изпълняватъ всички нареждания и спазватъ даденитѣ въ инструкцията за П. В. Х. правила.

Това съзнание обаче, трѣбва да го има въ всѣки и всички трѣбва да изпълняватъ точно упътванията, защото въ противенъ случай, макаръ и малко да сж неизпълнителнитѣ, то тѣхното неизпълнение пакости на всички. И наистина каква полза, че цѣлия градъ е въ тъмно, когато на нѣколко мѣста свѣти и следователно противника по тѣхъ ще се ориентира за мѣстонахождението на града. Това налага да има и самоконтролъ отъ самото население, независимо отъ взетитѣ мѣрки отъ властта. Всички неизпълнили повелението на упътването, да бѣдатъ глобени.

Отъ службата за П. В. Х. З.

ГЖБИТЪ

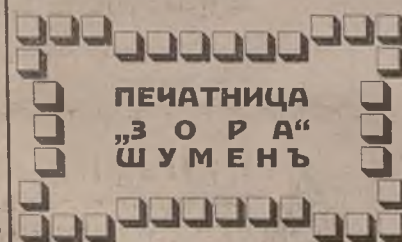
трѣбва да станатъ народна храна

За да се даде възможностъ на всѣки гражданинъ да използва тази отлична храна за човѣка, специалистътъ по гжбитѣ Боянъ Бързаковъ е написалъ практичното ръководство какъ да развъждаме изкуствено гжбитѣ.

Всѣки стопанинъ и стопанка почти безъ срѣдства и съ най-малкъ трудъ, може да си направи гжбарникъ, както презъ лѣтото така и презъ зимата.

Ръководството е на складъ въ печатница „Шипка“, бул. „Дондуковъ“ № 59 гр. София.

Искайтѣ го отъ тамъ срещу изпращане 9 лева въ гербови марки.

Наша провинция

Културниятъ животъ въ Омуртагъ

Единъ отъ просвѣтитѣ институти, отъ който се провежда интензивниятъ културенъ животъ въ Омуртагъ е добре уреденото читалище „О. Паисий“.

Всички добри инициативи и прояви въ града сж плодъ на неуморниятъ трудъ и всеотдайностъ на неговитѣ ръководители, които не пестятъ нито време нито средства за да могатъ да създадатъ едно оживление въ културниятъ ритъмъ на омуртагчани.

При сѣщото читалище е сформированъ градски театръ отъ любители—артисти, които неотдавна сж изнесли съ небивалъ успѣхъ българската пиеса „Ханъ Татаръ“ отъ Икономовъ.

Театра имъ приготвя и разучва комедията отъ Бр. Нушичъ „Който слуша хората“ Краткото време, презъ което се поставятъ една следъ друга тия две пиеси на сцената, красноречиво говорятъ за голѣмото проявено усърдие старание и дилетанство.

Културна придобивка за града е и смѣсеня и мжжки хорове които съ своята просвѣтна дейностъ изразена въ изнасяне на концерти освежаватъ и усочняватъ живота на трудолюбивитѣ омуртагчани.

Подъ умѣлото диригентство на читалищниятъ деецъ г. Друми Сжбеви, хороветѣ разучватъ усилено нови пѣсни и на 31. т. м. вечерта ще изнесатъ голѣмъ изненадващъ концертъ.

Сжщиятъ смѣсенъ хоръ пѣе и въ църквата.

Всички тѣзи прояви на осъзнатъ общественъ дългъ подчертаватъ до колко омуртагчани сж облъхнати отъ вътрешно желание за добри порядки и до колко тѣ оправдаватъ сжществуването си като истински обществени фактори.

Петъръ Рибаровъ

Четете вестникъ

„Шуменска поща,“

ШУМЕНСКИ ГАРНИЗОНЪ

Обявление № 2685

Обявява се на интересующитѣ се, че на 26 декемврий 1939 год. въ 10 часа, въ тържната зала на Шуменското данъчно управление ще се водятъ преговори по доброволно съгласие за отдаване на предприемачи доставката на месо и млѣко, за нуждитѣ на частитѣ отъ Шуменския гарнизонъ, както следва:

1. Говеждо месо на приблизителна стойностъ 387,500 лева.

2. Млѣко прѣсно биволско на приблизителна стойностъ 2,400 лева

3. Млѣко прѣсно овче на приблизителна стойностъ 54,000 лева

4. Млѣко кисело биволско на приблизителна стойностъ 18,200

5. Млѣко кисело овче на приблизителна стойностъ 41,300 лева

Залогъ за правоучастие въ спазаряването 5%, отъ приблизителнага стойностъ на доставката въ банково удостоверение.

Доставката е дѣлима по видъ, но не и по количества.

Допускатъ се въ спазаряването конкуренти, които предвтавятъ удостоверение за правоспособностъ, съгласно чл. 136 отъ Закона за Б. О. П.

Всички разноси за публикация, гербъ и данаци сж за смѣтка на доставчика.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ управлението на гарнизона, а въ дена на спазаряването въ Даначното управление.

гр Шуменъ, 20 декемврий 1939 год.

ОТЪ ГАРНИЗОНА.

ПРЕПИСЪ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 2710

Шуменски Областенъ сѣдъ гражданско отдѣление въ разпоредително заседание на 4. XII. 1939 г. въ съставъ: Подпредседателъ: Илия Халаджовъ, членове: Д. Гиргиновъ, Ст. Мечковъ д. чл. слуша доложеното отъ подпредседателя Илия Халаджовъ Ч. Гр. дѣло № 374 939 год. О П Р Е Д Ъ Л И: Допуща осиновяването на Афизе Ахмедова Бозъ Алиева по мжжъ Али Османъ Ахмедова родена въ с. Копрецъ, Търговишко, отъ осиновителката Анифе Мехмедова Исмаилова Текели отъ с. село.

(подписали) подпредседателъ: Илия Халаджовъ, членове: Д. Гиргиновъ Ст. Мечковъ.

В Ъ Р Н О,

Секретаръ: АН. МЕРАКОВЪ

Библиотека „Шуменска поща“

28

бистри и кристални звуци, понесени къмъ него единъ следъ другъ, отъ безшумнитѣ хрусталаци долитаха внезапно гласове:

—Ку-ку, Сотире!

По-надолу, отъ клонитѣ на нѣкоя кичеста върба:

—Ку-ку, Бѣглець!

Межу неговитѣ другарчета, отъ оня паметенъ за него и за Григора день, Сотиръ бѣше известенъ и съ името „Бѣглець“. Въ училището тѣ на групи на групи бѣгаха следъ него и викаха колкото имъ гласъ държи:

—Бѣглець, Бѣглець!..

А той, разплаканъ и накуцващъ, спираше до нѣкой селски плетъ заграденъ и беззащитенъ и дълго сѣдѣше изложенъ на ударитѣ на надсмѣшливитѣ си и развилнѣли се другарчета. И сега, когато той се бѣше отчуждилъ въ дръмливия покой на нивитѣ край тихата рѣка, не виждаше забрава и утѣха. Гласоветѣ единъ следъ другъ растѣха и се умножаваха, излизаци отъ клонитѣ на върбитѣ и кичеститѣ хрусталаци.

—Ку-ку, Бѣглець!

Оттатъкъ:

—Бѣглець—шурець!

25

„Пречупена цигулка“

отки нѣщо забравено. Брехъ, че много работи имала тая цигулица!—Ами „кличитѣ“, дето, прекарани въ дупки на дръжката скрибуцатъ, когато жичкитѣ трѣбва да се нагласятъ?

Но скоро и тѣ бѣха издѣлани отъ меката липа, той ги боядиса дори съ черна, останала отъ миналата година, размивателна боя. Сетне—о, чудо! Жичкитѣ започнаха да се опъватъ, притаенъ дѣхътъ замръ въ детскитѣ гърди и ето, ето Сотиръ чува какъ брѣмчи въ цигулицата дрезгавъ звукъ, той се повишава. . . повишава. . . клечкитѣ скърцатъ въ своитѣ дупки, сетне се застояватъ замръзнали и ржката на Сотира,—треперяща и плаха плъзга извитата дрънова пржчка. Нѣщо подобно на пѣсенъ проскимтява, когато прѣститѣ на Сотира се доближиха и натиснаха жичкитѣ, той дръпва окураженъ още по-сигурно и по-силно лжка и, ето—цигулицата вече свири... свири... тя наистина свири... съ тихъ, много тихъ, сѣкашъ подземенъ звукъ. . . но все пакъ звукъ... истински звукъ!..

* *

—Лѣтото настѣпваше се по-горещо и по-горещо. Подъ нажеженото до огънь небе, заключена като въ стени отъ потъналия въ мараня хоризонтъ, земята съхнеше напукана и горѣше като пещъ. По

шуменска ПОЩА

Вестник за култура, стопанство и общественост

Хроника

Шуменската инспекция на труда и о. о. съобщава, че срока на осигурителните книжки на работниците за периода 1934—1939 год. изтича на 31. XII. 1939 год.

Обмънянето на осигур. книжки за новият период 1940—1944 год. започва на 2. I. 1940 год.

Работодателите се задължават да приведат въ изправност напълно осигур. книжки на работниците и да ги предадат на 2. I. 1940 год. за обмъняне, заедно с по една снимка за работника и по 5 лв. за фондови марки.

Осигур. книжки се предават с списъци обр. № 74, които инспекцията дава безплатно.

Многодетните семейства ще бъдат подпомагани. Въ бюджетите на общините ще се предвиждат суми за тази цел. Министерството на в. работи е наредило съответното нареждане.

Цигарите II качество „ЗЛРТНА АРДА“, сж незамъними по доброкачественост.

Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни, София, обявява че на 26. XII. 1939 г. 15 часа сл. пладне въ Шумен въ помещението на Житното Тържище при гарата ще продаде по доброволно устно спазуване 4030 кгр. житни отсвки получени от сортиране жита за семе.

Поканват се лицата, които желаят да участвуват въ спазаряването да се явят на гореопределеното време и място.

Редакцията на в-к „Недѣленъ дневникъ“ е най-информирания празничен вестник, който дава четивен материалъ за презъ цялата седмица и последните събития най-бързо и точно.

Финансова Ревизия е предпоставена на Шуменската градска община отъ о. п. Финансовите инспектори при варненската областна смѣтна палата, Б. Златевъ, Н. Карабашковъ и А. П. Бончевъ. За справки въ стая № 11—II стажъ, общинския домъ.

Предвидъ на това, че отъ 20 того закона за декларирането отъ търговците на едро и дребно, занаятчи, градинари, мандраджии, земеделци и пр. и пр. съгласно §§ 69, 72, 73 и 85 отъ правилника за приложение Закона за реквизицията, за притежаваните отъ тяхъ: материали, стоки, предмети, хранителни и фуражни припаси, артикули, принадлежности и пр. и пр., за да може да се декларира всичко необходимо и за да се избѣгнатъ неприятности и налагането на наказания,

Заповѣдвамъ:

1) Всички търговци на едро и дребно, занаятчи, градинари, мандраджии, земеделци и пр. и пр. да се явятъ въ общината стая № 15. за да получатъ декларации, които попълнени да върнатъ въ сжщата стая най-късно до 30 того.

2) Въ декларацията да се покаже точно и всичко което е

ПРЕПИСЪ

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2741

Шуменския Областенъ създъ гражданско отделение въ разпоредително заседание на 6. XII. 1939 год. въ съставъ: Подпредседателъ: Илия Халаджовъ, членове: Д. Гиргиновъ, Ст. Мечковъ д. чл. слуша доложеното отъ подпредседателя Илия Халаджовъ Ч. Гр. дѣло № 380/1939 год. О П Р Е Д Е Л И: Допуца усыновяването на ДОБРОМИРЪ ПЕТРОВЪ ДОБРЕВЪ отъ гр. Шуменъ, отъ усыновителя ИВАНЪ ХРИСТОВЪ ДИНКОВЪ отъ с. Голѣма-вода, Шуменско.

(подписали) Председателъ: Илия Халаджовъ, членове: Д. Гиргиновъ, Ст. Мечковъ.

В Ъ Р Н О,

Секретаръ: АН. МЕРАКОВЪ

упоменато въ нея, а сжщо така и всичко, което може да бъде необходимо за войската, за което въ общината въ стая № 15 се даватъ по-големи подробности.

3) Декларациите да се пишатъ чисто и четливо. иначе нѣма да се приематъ.

Неподаватъ декларации до горния срокъ, а сжщо така и ония които дадатъ невѣрни сведения ще бъдатъ наказани съгласно чл. 25 отъ Закона за реквизицията.

Надъ 200,000 угоени свини ще се изнесатъ презъ 1940 год.

Износътъ на всички вълнени и памучни издѣлия е забраненъ.

Цената на всички сериуми, произведени въ страната се намалява.

Предизборно публично събрание се състоя на 21 т. м. вечерта, въ чит. „Арх. Михайлъ“. Говори г-нъ Маринъ Тютюнджиевъ, кандидатъ за народенъ представителъ.

Присъжествуващитъ сж задоволство сж напуснали събраниято, което е било добре посетено.

Предвидъ на предстоящото годишно приключване и съставяне баланси и пр. въ търговските и индустриални предприятия, които сж длъжни да дадатъ месечни свѣдения за движението и наличността на материалитъ и издѣлията за м-цъ декемврий, срока се продължава до 13. I. вмѣсто до 5 с. м.

Редакционни. Двата броя отъ текущата седмица сливаме въ единъ и излизаме днесъ — петъкъ поради предстоящитъ законодателни избори и претрупана работа въ печатницата, дето се печата вестника ни.

ХУДОЖЕСТВЕНИ

Мебели

всички видове отъ разни Европейски фурнири и материали

ТЪРСЕТЕ И ПОРЖИВАЙТЕ ПРИ

Антонъ Чолаковъ

художникъ, резбаръ и тапицеръ

Д-ръ Атанасъ Никовъ

специалистъ кожни и венерически болести приема болни

Шуменъ, ул. „Бѣласица“ — до дрогерията

ВИНАГИ

КАМЕННИ ВЪГЛИЩА НА СКЛАДЪ

Нека запомнятъ клиентите ми отъ градъ и околията, че въ склада ми винаги има доброкачествени КАМЕННИ ВЪГЛИЩА

Отъ склада ДИМ МИРЯНОВЪ

МЕБЕЛЕНЪ МАГАЗИНЪ

„Родно изкуство“

по случай празниците голѣмъ изборъ орехови и яворови спални, бюфети гардероби, маси, столове последни модели, гарантирано качество.

ЕДНО ПОСЕЩЕНИЕ Е ДОСТАТЪЧНО

Съ почитъ: ПЪРВАНЪ СТАНЧЕВЪ

ПЕЧАТНИЦА „ЗОРА“

БУЛ. „С. ИОАННА“ № 27 — ШУМЕНЪ

Библиотека „Шуменска поща“

26

небето съ дни и седмици вече не се бѣ появилъ поне едно надеждно облаче, бѣше ясно и само сиви дрезгавини понѣкога затуляха слънцето и то печеше тогава още по-жарко и сърдито. Добре, че жетвата отдавна мина.

Сега по голѣмитъ стърнища стада добитъкъ и день и нощъ звѣнтѣха съ своите хлопотарки. Въ рѣката, деца, наедно съ премрълитъ за хладъ биволи отъ утро до късна вечеръ киснѣха и оглушаваха съ виковете и смѣхъ сѣкашъ притаилата се въ себе си околностъ, кждето по прашнитъ и нажежени отъ слънцето пшеница като въ сънъ тѣтреха краката си уморени селяни.

Презъ тия задушни дни, накуцвайки следъ двата вола, съ цигулка въ рѣка, Сотиръ се скиташе самотенъ. Издебналъ момента, когато въ рѣката нѣма кжпещи се деца, то се домъква тихо до безшумнитъ върби и дълго свири... свири безспиръ, загледалъ горещитъ води на плитката, полуизсъхнала рѣка. Воловетъ пасатъ наоколо, а той, сѣкашъ забравилъ за тѣхъ, съ помжтения погледъ на синитъ си очи гледа сѣ въ една точка и сѣ свири... свири... свири...

И какво свири това самотно, забравено дете?.. Дългитъ му тънки прѣстчета мърдатъ върху изтритата вече дрѣжка на цигулката, дѣсната рѣка

27

„Пречупена цигулка“

замахва отмѣрено и плавно и плуватъ космитъ върху разплакванитъ жици. А наоколо, а далечъ, дето погледъ се простира въ едно разлюшкано море трепти гореща маранята. багритъ на пожълтѣлитъ стърнища подскочатъ като живи и играятъ. Ето, отдалечъ вѣтръ издигналъ стѣлбъ отъ прахъ и кукурузени листа се пониса надъ повѣхналитъ, тъмно зелени кукурузи и всичко играе и шуми... шуми и свири... свири...

И така, самотенъ и унесенъ, босъ, накуцващъ съ единия си кракъ, съ кжси шаечени панталони, съ сиджимъ и само съ една бѣла риза, презъ която се полюляваше пълна съ храна торбичка и съ цигулката въ рѣка, Сотиръ прекарваше дългитъ дни на горещото лѣто.

Но скоро неговитъ съселянчета откриха чудната цигулка, съ която той тъй тихо и мило свирѣше, забравенъ и унесенъ, И той отъ тоя день вече не можа да види покой и утѣха. Тъкмо плененъ следъ виденията на танцуващата буйно мараня, когато всичко се преливаше въ една разлюшкана, далечна и безкрайна мелодия, когато отъ тихия шепотъ на полуизсъхналата рѣка долитаха до ухото му завършени мелодии и той свирѣше, загледалъ съ мъртви, замръзнали очи тамъ нѣкъде дълбоко, на дълбоко, неизвестно кжде, но откъдето извираха

Получи се въ реда СЛАВЕЙЧЕ, илюстрованъ за деца и юноши година IV. Редакторъ Крънзовъ. Съдържа разкази, приказки, песни и други полезни и четива отъ Т. Г. Георги Крънзовъ, Стефанъ Чевъ, Григоръ Угаровъ, Станимирова, Вл. Зеленовъ, Асенъ Босевъ, Цв. Михайловъ и др. Адресъ: София, Чумерна, 29. Пош. 624. Годишенъ абонаментъ само 10 лв., заедно съ платната книжка премъ чко, отъ Ст. Андрейчъ писването нови абонаменти дължава!

Напълно обезпачено и приятни на погледъ сж само цигарите „КАРТЕЛЪ“ отъ всички качества.

ПЕЧАТНИЦА „ЗОРА“ - ШУМЕНЪ